

«ΕΥΤΥΧΩΣ»

Για μια μόνο μέρα, την Τετάρτη 29 Ιουνίου του έτους 2011 και ώρα 4 και 10' απογευματινή το ΠΑΣΟΚ διαμέσου της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας δικαίωσε την ύπαρξή του ως κόμμα εξουσίας και νομιμοποίησε την παρουσία του στην μεταπολιτευτική πολιτική σκηνή απομακρύνοντας με την ψήφο των 154 βουλευτών του το φάσμα της άμεσης χρεωκοπίας της χώρας. Ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου, πρώτος και ύστατα μόνος στην απόφαση, δεν είπε «απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο» όπως τόσο συχνά έχει συμβεί με ομότιμους του στο παρελθόν. Ο Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομίας Ευάγγελος Βενιζέλος ξεκίνησε τη δευτερολογία του στο Κοινοβούλιο με εκείνο το συγκινητικό με χροιά βυζαντινής μυσταγωγίας «Άνω σχώμεν τας καρδίας».

Το CNN μετέδιδε ότι η μέρα μοιάζει με την D-Day (την ημέρα απόβασης των Συμμάχων στην Νορμανδία). Όλο το σκηνικό είχε υπερβατικά χαρακτηριστικά με ελάχιστο ορθολογικό διάλογο και έλλειψη ψυχραιμής φρόνησης. Λογικό για μια κοινωνία που δεν έχει συνηθίσει να μιλά με τον εαυτό της και προσπαθεί να δώσει νόημα κυρίως μέσα από τον παρορμητισμό της.

Έξω από τη Βουλή χιλιάδες πολίτες διαδήλωναν με απόγνωση- δικαίως- το «φτάνει πια», με θυμό για την έλλειψη ελπίδας –και πάλι δικαίως- ενώ ένα μικρό μέρος των διαδηλωτών εξασκούσαν τυφλή βία σε ένα φαύλο κύκλο άγριας σκληρότητας με τα όργανα της τάξης που έφτασαν στα όρια να γίνουν ανεξέλεγκτα. Λογικό επίσης για μια χώρα που όπως ισχυριζόμαστε εμείς στην ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ανέχτηκε την ανεξέλεγκτη κομματικοκρατία και τον γενικευμένο πελετειακό κρατισμό που σε συνδυασμό μας οδήγησαν στο χείλος της καταστροφής.

Το ΠΑΣΟΚ βεβαίως είναι ο ένας από τους δύο βασικούς υπεύθυνους αυτής της παθογούς κομματικοκρατίας που όπως πάντα διευκρινίζουμε ότι δεν έχει καμία σχέση με την ομαλή κομματική δημοκρατία που είναι βασικό συστατικό κάθε σύγχρονης ευρωπαϊκής δημοκρατίας. Όμως το ΠΑΣΟΚ τώρα τόλμησε να πάρει αποστάσεις από τις παθογένειες του τυφλού κομματικού εγωισμού του «αίροντας» μέρος των αμαρτιών των δικών του και των άλλων. Με βαριά καρδιά- γιατί μόλις τώρα συνειδητοποιεί την ανάγκη ριζικής αλλαγής του, με άπειρες γκρίνιες και ταλαντεύσεις αλλά τελικά με θάρρος και ευθύνη.

Γι' αυτό νομίζουμε ότι όλοι οι κομματικά ανένταγκτοι ενεργοί πολίτες- εν δυνάμει η πλειονότητα των Ελλήνων- οφείλουν ένα Εύγε, έναν έπαινο ιδίως προς αυτούς τους «ανώνυμους» βουλευτές της περιφέρειας. Ένα πολύ μεγάλο Εύγε επίσης στην Έλσα Παπαδημητρίου για την πιο περιεκτική και συγκινητική παρέμβαση της Ολομέλειας και για την συνέπεια με τις αρχές της. Δυστυχώς δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο για το «Παρών» της Ντόρας Μπακογιάννη και τους βουλευτές της Δημοκρατικής Συμμαχίας που δεν τόλμησαν να υπερβούν τον εαυτό τους.

Το ίδιο και για τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ για τον οποίο πρέπει να πούμε ότι τελευταία σε μερικές από τις ομιλίες του μας έχει εκπλήξει θετικά παρότι ενστικτωδώς νοιώθουμε ριζική απόσταση ή και «απέχθεια» για τις θέσεις του για το μεταναστευτικό, τον ευρωσκεπτικισμό του και την απόρριψη της ανοιχτής πολυπολιτισμικής κοινωνίας αλλά και τις γενικότερες θέσεις του. Λογική αυτή η απόσταση από μια άποψη γιατί η πλειονότητα των μελών της ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ προέρχεται η βρίσκεται στον χώρο της μη κομματικά ενταγμένης ανεξάρτητης Αριστεράς ευρωπαϊκού προσανατολισμού ή και τον χώρο του σύγχρονου φιλελευθερισμού με κοινωνική συνείδηση.

Ανυποχρητικό από μια άλλη οπτική είναι ότι φτάσαμε να ακούμε την «κοινή λογική» από τον χώρο της συντηρητικής παράταξης όχι από τους φυσικούς φορείς της σύγχρονης

ευρωπαϊκής κεντροδεξιάς αλλά από ένα πολιτικό που προέρχεται από την άκρα Δεξιά. Που μπορεί να επανέλθει σ' αυτήν ανά πάσα στιγμή.

Είναι και αυτός ένας από τους λόγους που λυπόμαστε για την στάση του ΟΧΙ της Νέας Δημοκρατίας γιατί εκτός των άλλων δείχνει ότι το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης απομακρύνεται χωρίς εναλλακτική πυξίδα από την μήτρα του κόμματος που τόλμησε παρά τις αντιδράσεις της τότε πλειοψηφίας του λαού να υπογράψει την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ. Μια ιστορική συνεισφορά που ελαφρύνει κάπως τη συνευθύνη της Νέας Δημοκρατίας στην καθιέρωση της παθογενούς κομματικοκρατίας που προαναφέραμε και η οποία τελικά μας οδήγησε το 2009 στο χείλος της χρεωκοπίας, κυριολεκτικά κρεμασμένοι με το ένα χέρι πάνω από τον γκρεμό.

Για τον κύριο Αλέξη Τσίπρα, έχει την άποψή του, σεβαστή. Για την κυρία Αλέκα Παπαρήγα, σταθερή όπως πάντα στο εσώκλειστο αντιευρωπαϊκό της καταφύγιο αλλά παρόλα αυτά ώριμη, μετρημένη και σοβαρή σε κρίσιμα ζητήματα της συγκυρίας όπως αυτό της «λεγόμενης επιστροφής στη δραχμή».

Εν πάσει περιπτώσει η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Σταθερότητας 2012-2015 είναι μόνον η αρχή μιας μακράς και δύσκολης πορείας για την ριζική αναγέννηση της χώρας. Άμεσα οφείλουμε όλοι μας να συνεισφέρουμε όσο μπορούμε ο καθένας στο α) να αποτρέψουμε τον άμεσο κίνδυνο χρεωκοπίας του κράτους αλλά και της ιδιωτικής οικονομίας. Ακολουθεί β) η σταθεροποίηση του νέου προγράμματος χρηματοδοτικής στήριξης της χώρας από ΕΕ- ΔΝΤ με προσπάθεια ελάφρυνσης του υπέρογκου χρέους και γ) οι ριζικές εσωτερικές μεταρρυθμίσεις.

Εμείς όπως πάντα σε απόσταση ασφαλείας από όλα τα κόμματα είτε είναι στην εξουσία είτε στην αντιπολίτευση παρατηρούμε με προσοχή και παρακολουθούμε με αυστηρότητα την δράση τους. Ελπίζουμε στη γρήγορη και ουσιαστική ανανέωσή τους έχοντας στραμμένη την προσοχή μας στην προώθηση της θέσης της χώρας στην Ε.Ε που δοκιμάζεται και αυτή σκληρά και εξαιτίας μας αλλά και εις βάρος μας. Μια προσπάθεια στο μέτρο των δυνάμεών μας είναι το πρόγραμμα ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ 2021 «Δώδεκα προτάσεις για την ριζική Αναγέννηση της χώρας προς το 2021». Όσοι πιστοί προσέλθετε.

Περικλής Βασιλόπουλος

Α/δρος Ένωσης Πολιτών για την ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ